

ESTRADIZACIJA HRVATSKOGA KAZALIŠTA

PREMIJERE

TEMAT

PORTRET

FESTIVAL

RAZGOVOR

IZ RUKOPISA

IZ POVIJESTI

TEORIJA

MEĐUNARODNA
SCENA

NOVE
KNJIGE

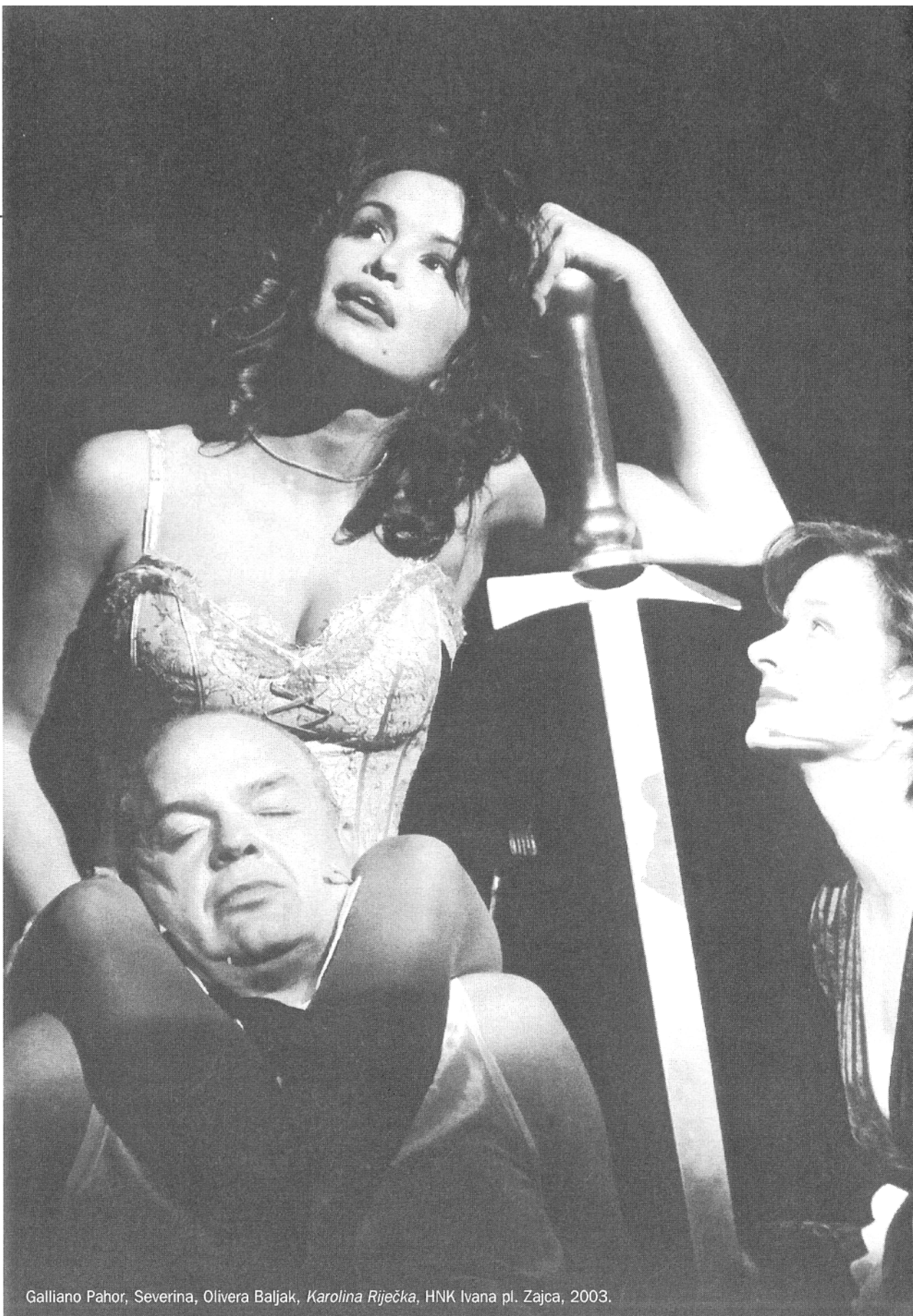
DRAMA

Pitanje estradizacije društva, a time i kazališta, danas mnogi vide kao ključni problem hrvatskoga glumišta i najveću opasnost koja prijete scenskoj umjetnosti. Premda Severina kao barunica Castelli **još** nije zakoračila na scenu jednog nacionalnog kazališta, bauk estrade kruži kazalištem, a situacija polako kao da izmiče kontroli.

Opće srozavanje društvenih vrijednosti, a da te vrijednosti zapravo nikad nisu ni uspostavljene niti se zna po kojem bi kriteriju trebale biti utemeljene, prenosi se i u kazalište, to *ogledalo vremena*.

Temat *Kazališta* problematizira sve provokativniji odnos estrade i kazališta pokušavajući ga osvjetliti s nekoliko različitih autorskih pozicija.

Jurica Pavičić pisac je i kolumnist koji redovito komentira fenomene hrvatskoga društva, a koji se čitateljima *Kazališta* predstavlja po prvi put tekstem koji je uvod u estradizaciju kao fenomen i njezin prodor u društvo i kazalište. Lary Zappia redatelj je *Karoline Riječke*, arhetipske predstave u priči o prodoru estrade u kazalište u kojoj je u naslovnoj ulozi nastupila Severina, i jedan od glavnih *okrivljenika* za estradu u domaćem kazalištu, dok je Darko Lukić teatrolog i autor prve hrvatske kazališne sapunice *Plastične kamelije*, žanra koji je u Hrvatsku tim tekstem ušao u kazalište prije nego na televiziju. I konačno, autor temata Jasen Boko teatrolog je i novinar koji je o fenomenu estradizacije društva i kazališta te posebno o ulozi medija u tom trendu pisao u nekoliko navrata.

Galliano Pahor, Severina, Olivera Baljak, *Karolina Riječka*, HNK Ivana pl. Zajca, 2003.